

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)

[Art](#)

[Llengua](#)

[Escenes](#)

[Pantalles](#)

[Música](#)

[Podcast](#)

[Butlletí](#)

[Biblioteca digital](#)

[Més](#) ▼

[Agenda](#)

[Firmes](#)

[Premi de contes](#)

[Premis Núvol](#)

[Humor](#)

[Sa il·lustríssima](#)

[La ruta del jazz](#)

[Arxipèlag](#)

[Serra d'Or](#)

[Barcelona Clàssica](#)

[El Culturista](#)

[Ara Llegim](#)

[Lúdica](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

Per internet corren unes fotografies molt clares: en les embarassades s'activen unes zones del cervell que fins aleshores havien estat endormiscades; al mateix temps, se n'apaguen unes altres. El cervell queda entumit i lent, però més tendret i permeable a qualsevol cosa de l'univers que d'una manera o altra guardi relació amb els teus pollets (i, d'una manera o altra, tot guarda relació amb els teus pollets). Se'ns diu que va tornant a lloc a poc a poc, a mesura que els petits éssers poden valdre's per si mateixos.

Aquesta lobotomia és una benedicció. Amb el cervell al 100%, com suportaríem tot un matí assegudes a la classe de les Erugues, veient com els nens es fan burilles entre ells? No ho suportaríem. Ni les adaptacions de P1 (on dilluns, per cert, érem vuit mares) ni les dues hores de rellotge que poden passar per menjar-se el bistec ni la quantitat d'informacions pràctiques que no ens han interessat mai de ningú, ni tan sols quan les nostres mares ens parlaven de nosaltres.

La lobotomia suposa un canvi immens. És molt difícil, continuar sent tu mateixa. Per això hi ha dones que tenen tres i quatre i cinc fills, o dones que renten els calçotets dels seus fills calbs i prostàtics, perquè queden atrapades en aquest donar-se tan físic i emocional, perquè no saben com tornar a ser les dones que eren d'abans, i perquè encara saben menys com reincorporar-se al món, on cal ambició i mala llet i comptar absolutament tot el que dones i el que reps.

≡ Menú

[Llibres](#)

[Art](#)

[Llengua](#)

[Escenes](#)

[Pantalles](#)

[Música](#)

[Podcast](#)

[Butlletí](#)

[Biblioteca digital](#)

[Més](#) ▼

[Agenda](#)

[Firmes](#)

[Premi de contes](#)

[Premis Núvol](#)

[Humor](#)

[Sa il·lustríssima](#)

[La ruta del jazz](#)

[Arxipèlag](#)

[Serra d'Or](#)

[Barcelona Clàssica](#)

[El Culturista](#)

[Ara Llegim](#)

[Lúdica](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

La lobotomia i la inclinació t'afecten la manera de ser. I *afectar* és un verb exactíssim. Comences estimant un pollet i acabes pensant en els pollets de mig món. Comences inclinant-te a casa i si no vigiles acabes inclinant-te a qualsevol lloc. De fet, t'afecten tant que la cultura ha acabat venent-los com un atribut natural de les dones: seria pel cervell porós, i pel cos sempre dispost, que se suposa que som més empàtiques i cooperatives. La veritat és que la inclinació de les nostres àvies, que reproduïm quan tenim fills i el cervell ens queda com un colador, hi juga un paper fort.

≡ [Menú](#)

[Llibres](#)
[Art](#)
[Llengua](#)
[Escenes](#)
[Pantalles](#)
[Música](#)
[Podcast](#)
[Butlletí](#)
[Biblioteca digital](#)
[Més ▾](#)
[Agenda](#)
[Firmes](#)
[Premi de contes](#)
[Premis Núvol](#)
[Humor](#)
[Sa il·lustríssima](#)
[La ruta del jazz](#)
[Arxipèlag](#)
[Serra d'Or](#)
[Barcelona Clàssica](#)
[El Culturista](#)
[Ara Llegim](#)
[Lúdica](#)

Segueix-nos:

[Cerca](#)

Serà curiós veure com la criança compartida, que va lenta perquè va llunyíssim, afecta l'esperit dels homes. No seré jo qui negui que per governar països i empreses calgui sang freda i obcecació. Però també hi ha una saviesa en aquest deixar-se afectar, en viure les coses des de molts punts de vista, en cedir en coses secundàries per guanyar en coses importants, que no hi ha en els cervells i els cossos rígids que fins ara han governat el món.

Articles com aquest són possibles gràcies a les subscripcions.

**Tu també pots donar veu a la cultura.
Fes-te subscriptor de Núvol.**

Comença ara!

